

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

20. september 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 449 (Alm. del) af 17. august 2016 stillet efter ønske fra Martin Lidegaard (RV)

Spørgsmål

Det fremgår af svaret på spørgsmål 212, at en afvikling af topskatten på sigt vil løfte arbejdsudbuddet målt i timer svarende til 8.300 fuldtidsbeskæftigede. Beregningen er foretaget givet 2022-skattereglerne. Vil ministeren oplyse, hvor mange topskatteydere, der antages at være efter 2022 og hvor stor en del af disse topskatteydere, der antages at forøge deres arbejdsudbud? Vil ministeren derefter omregne topskatteydernes samlede arbejdsudbud til antal fuldtidsbeskæftigede?

Svar

Det bemærkes, at vurderingen af virkningerne af en afvikling af topskatten i svaret på *Finansudvalgets spørgsmål nr. 212 af 31. marts 2016* er opdateret til 2017-niveau og seneste beregningsgrundlag i forbindelse med skatteministeriets besvarelse af *Skatteudvalgets spørgsmål nr. 581 af 18. august 2016*. I den opdaterede beregning vurderes arbejdsudbudsvirkningen at svare til 8.500 fuldtidsbeskæftigede.

Der skønnes at være omkring 435.000 topskatteydere, når den forhøjelse af topskattegrænsen, der følger af skattereformen fra 2012, er fuldt indfaset i 2022.

Virkingen på arbejdsudbuddet af en ændring i topskatten er beregnet med udgangspunkt i en arbejdsudbudsfunktion, hvor parametrene er estimeret for hhv. mænd og kvinder. Arbejdsudbudsfunktionen og de estimerede parametre er taget fra et dansk studie af Frederiksen m.fl. fra 2001¹. Parametrene i funktionen skales dog løbende så det sikres, at den lønvægtede substitutionselasticitet fortsat er 0,1 (som i studiet) selvom beregningsgrundlaget og skattereglerne efterfølgende har ændret sig.

Med udgangspunkt i arbejdsudbudsfunktionen kan ændringer i arbejdsudbuddet estimeres ud fra ændringer i marginallønnen (substitutionseffekten) og ændringer i indkomstniveauet (indkomsteffekten).

Når virkningen på arbejdsudbuddet af fx en afvikling af topskatten skal opgøres, beregnes den afledte ændring i hhv. marginallønnen og indkomsten for hver en-

¹ Frederiksen, A., Graversen, E. K., og Smith, N., (2001). Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation, Working Paper Series, IZA DP No. 323.

kelt skatteyder, og dermed kan der ud fra arbejdsudbudsfunktionen estimeres en arbejdsudbudsvirkning.

Arbejdsudbudsvirkningen bygger med andre ord ikke på en antagelse om, at en vis andel øger deres arbejdsudbud, men er estimeret ved summen af arbejdsudbudsvirkningerne fra alle de skatteydere, som får ændret deres skattebetaling.

Metoden egner sig ikke til opgørelser af det samlede arbejdsudbud i timer, men alene *ændringer* heri. Det skyldes bl.a., at oplysninger om præsteret arbejdstid i mange tilfælde er mangelfuld. Det kan dog noteres, at knap 340.000 af de ca. 435.000 topskatteydere ofte kategoriseres som fuldtidsbeskæftigede, når afgrænsningen af fuldtidsbeskæftigede baseres på personens hovedaktivitet i løbet af året.

Der henvises i øvrigt til svaret på *Finansudvalgets spørgsmål nr. 374 af 24. juni 2016* vedrørende arbejdstiden for beskæftigede topskatteydere.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister